

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 4. februar 2020

Sag BS-29056/2019-HJR
(1. afdeling)

HK Danmark som mandatar for A
(advokat Nikolaj Bjørnholm)

mod

Skatteministeriet
(advokat Bodil Søes Petersen)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 15. afdeling den 4. juni 2019 (BS-8524/2017-OLR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Henrik Waaben, Oliver Talevski, Lars Apostoli og Jørgen Steen Sørensen.

Påstande

Appellanten, HK Danmark som mandatar for A, har gentaget sin påstand og subsidiært nedlagt påstand om, at indstævnte, Skatteministeriet, skal anerkende, at A ikke er skattepligtig af en af Højesteret fastsat andel af godtgørelsen.

Skatteministeriet har påstået stadfæstelse.

Supplerende retsgrundlag

Som anført i bemærkningerne om retsgrundlag i landsrettens dom blev bestemmelsen i ligningslovens § 7 U indsat ved lov nr. 955 af 20. december 1999 om ændring af ligningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekontrolløven.

Ændringsloven bygger på forslag til lov om ændring af bl.a. ligningsloven (Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, lovforslag nr. L 88).

Under lovforslagets behandling i Folketinget stillede Folketingets Skatteudvalg bl.a. følgende spørgsmål til skatteministeren (lovforslag nr. L 88 – bilag 13):

”Ministeren bedes redegøre for, hvilken anden lovgivning der bliver berørt af den foreslåede ændring af reglerne om den skattemæssige behandling af fratrædelsesgodtgørelser og lignende udbetalinger. Det vil sige, hvilke personer, der i henhold til anden lovgivning, eksempelvis funktionærloven, har krav på godtgørelse, og som på grund af lovforslaget vil få udbetalt et mindre beløb.”

I skatteministerens besvarelse af spørgsmålet anføres (lovforslag nr. L 88 – bilag 27):

”Ifølge praksis er udbetalinger, der af den hidtidige arbejdsgiver udredes i umiddelbar forbindelse med og direkte som følge af fratræden eller en væsentlig ændring af ansættelsen, blevet anset for at være fratrædelsesgodtgørelser. De foreslåede ændringer ændrer ikke ved denne praksis.

Det betyder, at bl.a. følgende godtgørelser er omfattet af de foreslåede lovændringer

- godtgørelser efter funktionærlovens § 2 a for opsigelse eller uberettiget bortvisning efter uafbrudt beskæftigelse i samme virksomhed i 12, 15 eller 18 år,
- godtgørelser efter funktionærlovens § 2 b for opsigelse uden rimelig grund eller ved uberettiget bortvisning efter funktionærens fyldte 18. år og efter mindst 1 års uafbrudt beskæftigelse i samme virksomhed, der overstiger den løn som funktionæren har ret til i opsigelsesperioden,
- godtgørelser for afskedigelse på grund af arbejdstagers krav om ligebehandling efter § 9 i ligebehandlingsloven i det omfang godtgørelsen ikke træder i stedet for løn,
- godtgørelser efter § 4 a i lov om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold i det omfang godtgørelsen ikke træder i stedet for løn”

Anbringender

HK Danmark som mandatar for A har supplerende anført navnlig, at det allerede i den sag, der blev afgjort ved Højesterets dom af 6. marts 2014 (UfR

2014.1708), blev gjort gældende, at der forelå tort. Synspunkter om tort fremgår også af dissensen i Landsskatterettens kendelse i den efterfølgende skatteretlige sag.

Selv om ligningslovens § 7 U er bredt formuleret, har den karakter af en undtagelsesregel. Det er både i skattemyndighedernes praksis og i retspraksis fastslået, at bestemmelsen ikke gælder, hvis godtgørelsen kompenserer for tortliggende forhold. Tabet af uddannelsesgode indebar en krænkelse af As ære og person, og den compensation, som Højesteret tilkendte hende ved dommen i 2014, dækkede et ideelt og tortlignende tab.

Den subsidiære påstand er nedlagt for det tilfælde, at Højesteret finder, at det anførte kun gælder for dele af den tilkendte godtgørelse.

For Højesteret frafalder anbringendet om, at godtgørelsen ikke er ydet i forbindelse med As fratræden.

Skatteministeriet har supplerende anført navnlig, at der ikke i den foreliggende sag er tale om omstændigheder, der kan begrunde, at fratrædelsesgodtgørelsen ikke skal anses for omfattet af ligningslovens § 7 U.

Godtgørelser, der kompenserer for tort, jf. erstatningsansvarslovens § 26, er ikke omfattet af bestemmelsen i ligningsloven. Den godtgørelse, som Højesteret ved dommen af 6. marts 2014 tilkendte A, havde imidlertid ikke karakter af tortgodtgørelse. Det ville kræve, at der ved ophævelsen af uddannelsesaftalen var sket en integritetskrænkelse af betydelig grovhed, og dette er ikke tilfældet.

Godtgørelsen i sagen er derimod compensation for en række forhold som følge af, at uddannelsesaftalen uberettiget blev ophævet, herunder indtægtstab, manglende eller forsinket uddannelse, forstyrrelse af forhold og mistet selvagtelse. Mistet selvagtelse kompenseres der også for ved f.eks. godtgørelser efter funktionærlovens § 2 b, og sådanne godtgørelser er utvivlsomt omfattet af ligningslovens § 7 U.

Højesterets begrundelse og resultat

Ved Højesterets dom af 6. marts 2014 (UfR 2014.1708) blev A efter erhvervsuddannelseslovens § 65, stk. 1, tilkendt en godtgørelse på 15.000 kr. for uberettiget ophævelse af hendes uddannelsesaftale. Sagen angår, om denne godtgørelse er omfattet af ligningslovens § 7 U.

Ligningslovens § 7 U omfatter "godtgørelser ... der ydes i forbindelse med en medarbejders fratræden af stilling...". Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, at den bl.a. omfatter godtgørelser efter funktionærlovens § 2 b.

Om godtgørelser efter funktionærlovens § 2 b er det ved Højesterets dom af 19. februar 2018 (UfR 2018.1766) fastslået, at de i det væsentlige kompenserer for samme forhold som godtgørelser efter erhvervsuddannelseslovens § 65, stk. 1. Højesteret tiltræder derfor, at godtgørelser efter § 65, stk. 1, ydet som følge af ophævelse af en uddannelsesaftale skal stilles på samme måde efter ligningslovens § 7 U som godtgørelser efter bl.a. funktionærlovens § 2 b.

Det anførte indebærer, at de nævnte godtgørelser efter erhvervsuddannelseslovens § 65 som det klare udgangspunkt skal anses for omfattet af ligningslovens § 7 U.

Det fremgår af dommen af 6. marts 2014, at den godtgørelse, som blev tilkendt A, havde karakter af kompensation for bl.a. den forstyrrelse af forhold og mistet selvagtelse, der skyldtes ophævelsen af hendes uddannelsesaftale. Højesteret finder, at der ikke herved er tale om en retsstridig krænkelse af As frihed, fred, ære eller person, jf. princippet i erstatningsansvarslovens § 26.

Der er herefter ikke grundlag for at fravige det anførte udgangspunkt, og godtgørelsen må i sin helhed anses for omfattet af ligningslovens § 7 U. Højesteret stadfæster derfor dommen.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal HK Danmark som mandatar for A betale 30.000 kr. til Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.